Temps Ordinari - Dotzè diumenge

Per LlorencP el dt., 16/06/2026 - 10:30

Jr 20,10-13
Rm 5,12-15
Mt 10,26-33

Una de les realitats que més ens angoixen i fan patir és la por. És veritat que en les generacions anteriors la por també formava part de la seva existència, i potser d'una manera més radical encara. Però avui, nosaltres, tenim moltes pors: por al futur, por a la mala salut, a no ser cuidats com voldríem, por a fracassar, por a les crítiques, por de la soledat, por de veure trontollar coses que ens semblaven inqüestionables.. Sí, la por forma part també de la nostra existència.

Doncs bé, Jesús ens anima a no tenir por dels que ens poden afectar en allò exterior, les coses materials. Ens convida a no tenir por al futur, així en genèric, perquè ens recorda que "Déu us té comptats cada un dels cabells"... una invitació a la confiança que no és senzilla, però que potser hem d'aprendre a conrear: estem en bones mans, el Senyor ens acompanya sempre, i ho farà també, encara que ens costi d'entendre-ho, en els moments difícils… "jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món", deia en una altra ocasió Jesús ressuscitat.

En canvi, i curiosament, Jesús no ens estalvia la 'por als qui ens poden fer perdre l'ànima". Què vol dir, això? Potser té a veure amb la importància que dóna Jesús a tenir cura del més profund de nosaltres, la nostra 'ànima', el centre del nostre ésser. I qui són aquests que ens poden fer perdre el nostre centre, el nostre focus en la vida? Doncs podem pensar-hi… potser seran coses tan senzilles com els pensaments negatius, les rancúnies, les enveges, les defenses excessivament aixecades, o encara pitjor: viure en la mentida, la indiferència, viure en la manca d'amor, de compromís.

Sí, potser avui podem reflexionar en quines maneres de viure i d'anar fent tenim, que en el fons ens estan enfonsant l'ànima en la passivitat, l'apatia, la manca d'amor, la manca de focus. Això preocupa fortament Jesús, certament. "tingueu més aviat por del qui pot fer-vos perdre tant l'ànima com el cos".

I al final d'aquest evangeli apareix una crida a donar testimoniatge de Jesús. Una crida forta, i amb un llenguatge sorprenent, que no ens ha de tirar enrere: el que vol és fer-nos reaccionar i posar en marxa.

Ens podem preguntar també com podem nosaltres donar testimoniatge de Jesús. I no té per què ser un anar cridant al carrer o al metro que Déu ens estima. Potser podem donar testimoniatge de Jesús essent honestos quan 'tothom ho fa, això', que no ho és, d'honest… O donant la cara per defensar la justícia, o una persona marginada, exclosa. O perdonar quan tothom espera venjança. O mostrar-se creient sense vergonya, amb simplicitat i humilitat, però sense por. De quantes maneres podem ser testimonis de Jesús!

Donem gràcies al Senyor, doncs, que avui ens convida a tenir confiança, i en canvi a tenir por a les dinàmiques i actituds que ens perden, i que en el fons ho sabem. I que ens convida també a fer, amb les nostres obres i actituds, un testimoniatge senzill però bonic. del Senyor.

Que així sigui.

Fotografia: Mercè Pares

ETIQUETES
POR CONFIANÇA ÀNIMA TESTIMONI